

Република Србија
ВРХОВНИ СУД СРБИЈЕ
У 3096/05
25.01.2007. година
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни суд Србије у Београду, у већу за управне спорове састављеном од судија: Љубодрага Пљакића, председника већа, Драгана Скока и Мирјане Ивић, чланова већа, са саветником суда Миланком Алкалај, као записничарем, одлучујући по тужби тужиоца "АА", кога заступа АБ, адвокат, против тужене Управе царина Републике Србије, из Новог Београда, Булевар АВНОЈ-а број 155а, ради поништаја Обавештења тужене 01/13 број Д-913/6, од 07.03.2005. године, у поступку царина, у нејавној седници већа, одржаној дана 25.01.2007. године, донео је

П Р Е С У Д У

Тужба СЕ УВАЖАВА и ПОНИШТАВА Обавештења Управе царина 01/13 број Д-913/6, од 07. 03. 2005. године.

О б р а з л о ж е њ е

Оспореним Обавештењем тужена је, у вези поднеска тужиоца да тужена донесе решење којим се тужиоцу не потврђује или потврђује домаће порекло извезеног шећера за уверења ЕУР.1. наведена у Информацији тужене о резултатима контроле извоза шећера у земље Европске уније 01/13 број Д-913/1, од 20.01.2005. године, обавестила тужиоца да предметни повучени сертификати ЕУР.1. представљају потврђујуће исправе, које немају непосредно правно дејство и зато спадају у такозване материјалне, а не правне акте и за разлику од одређујућих исправа и од обавезујућих обавештења о пореклу робе, из члана 28. Царинског закона («Службени гласник РС», број 73/2003) немају дејство одлуке донете у управном поступку, односно не представљају управни акт који се може поништити, укинути или изменити у складу са одредбама Закона о општем управном поступку.

Против наведеног Обавештења тужилац је благовремено поднео тужбу, којом је покренуо овај управни спор, у којој оспорава законитост Обавештења, из свих законских разлога и предлаже да се Обавештење поништи. У тужби посебно истиче да против тужиоца није покренут никакав поступак ради испитивања издатих уверења ЕУР.1. о домаћем пореклу шећера, нити му је уручен записник о накнадној контроли или било какав други акт којим се утврђује да постоје разлози за непотврђивање – ништење издатих уверења. Информацијом о резултатима контроле извоза шећера у земље Европске уније 01/13, број: Д 913/1, од 20. 01. 2005.године, Управа царина известила је тужиоца да после извршене накнадне контроле није утврђено домаће порекло извезеног шећера за чији извоз су надлежне царинарнице издале уверења о домаћем пореклу шећера ЕУР.1. и то: А 0004531 од 10. 01. 2003. године, А 3042077 од 04. 12. 2002. године, А 3042076 од 09. 12. 2002. године, А 3042083 од 06. 02. 2003. године, А 0007708 од 13. 02. 2003. године, А 3452072 од 25. 03. 2003. године, А 3469278 од 01. 04. 2003. године, А 3469965 од 05. 04. 2003. године, А 3469970 од 09. 04. 2003. године, А 0007800 од 14. 04. 2003. године, А 3469952 од 16. 04. 2003. године, А 3468137 од 21. 07. 2003. године и А 3468134 од 24. 04. 2003. године. Својим захтевом број И-306/05, од 10. 02. 2005. године, тужилац је затражио од Управе царина да донесе решење о непотврђивању – ништењу уверења о домаћем пореклу шећера ЕУР.1, јер достављена Информација нема дејство управног акта којим би се могла ништити раније издата уверења. Уместо доношења траженог решења тужена је доставила тужиоцу оспорено Обавештење.

И после другог захтева суда тужена није доставила списе предмета нити је дала одговор на тужбу. Зато је Врховни суд Србије, на основу одредбе члана 31. став 3. Закона о управним споровима, након оцене навода тужбе, оспореног решења и прилога достављених уз тужбу, решио спор и без списка и нашао да је тужба основана.

Из списка овог управног спора евидентно је да је тужилац, након што је добио Информацију о резултатима контроле извоза шећера у земље Европске уније, поднео 10. 02. 2005. године захтев туженој за доношење решења којим се не потврђује или потврђује домаће порекло шећера за уверења ЕУР.1. наведена у Информацији тужене.

Уверење о домаћем пореклу робе, које је Царинарница издала извознику, на основу одредбе члана 150. Царинског закона («Службени лист СРЈ», бр. 45/92...7/2003), има карактер управног акта. Ово са разлога што је одредбом члана 28. става 2. Царинског закона («Службени гласник РС», бр. 73/03), прописано да обавезујуће обавештење о пореклу робе, за које се сматра да се поистовећује са ранијим уверењем о домаћем пореклу робе, а које на захтев подносиоца издаје Управа царина, има дејство одлуке донете у управном поступку, а у Прелазним и завршним одредбама новог Царинског закона о уверењима о пореклу робе ништа није прописано. Значи, правно дејство уверења о домаћем пореклу робе, која су

издата у време важења старог царинског закона, оцењује се према одредбама новог царинског закона.

По поднетом захтеву тужиоца за доношење решења којим се не потврђује или потврђује домаће порекло шећера за уверења ЕУР. 1. наведена у Информацији тужене, тужена је требало да у поступку управно царинског одлучивања донесе ваљано решење, јер се радило о захтеву тужиоца за очување стечених права остварених приликом извоза шећера у земље Европске уније. Уместо тога, тужена је донела побијано Обавештење, које нема потребне делове решења прописане одредбом члана 196. став 3. Закона о општем управном поступку (увод, диспозитив, образложење, упутство о правном средству, назив органа са бројем и датумом решења, потпис службеног лица и печат органа). Зато су при доношењу Обавештења повређена правила поступка, што је било од утицаја на решавање ствари, па је Обавештење незаконито.

Због изнетог је Врховни суд Србије, на основу одредбе члана 41. става 2. у вези члана 38. става 2. Закона о управним споровима, тужбу уважио и поништио оспорени управни акт тужене. У поновљеном поступку, при доношењу другог акта, тужени орган је везан правним схватањем суда и примедбама суда у погледу поступка, у смислу одредбе члана 61. Закона о управним споровима.

ПРЕСУЂЕНО У ВРХОВНОМ СУДУ СРБИЈЕ У БЕОГРАДУ

Дана 25. 01. 2007. године, У. 3096/05

Записничар Председник већа.-судија

Миланка Алкалај, с.р. Љубодраг Пљакић, с.р.

За тачност отправка

Управитељ писарнице

Мирјана Војводић

зж